

UMJESTO UVODA...

Dragi naši Visočani, Čitlučani, Banjalučani, Gradišćanci, Trebinjci, Travničani, Sinjani i svi ostali ljubitelji teatra, dobrodošli na 44. Teatarski festival BiH FEDRA 2016.

Osjećajte se kao da ste kod svoje kuće.

Uplovimo svi u svijet teatra.

Hajde da se zabavljamo!

Večeras „TOTAL“ Visoko.

Jesenko i njegova družina.

Mislim da je komentar nepotreban.

„Hasanaginica“

Dragi naši Bugojanci i stanovnici oba Vakufa, dođite, bez vas ovo sve ne bi imalo smisla!

Redakcija biltena

P.S. Izgleda da nam ove godine sunca neće faliti.

IMA (PROMETEJA)

Davne 1959. godine, a opet i ne baš tako davne u zavisnosti od posmatranja vremenskih epoha, desio se prvi Festival amaterskih pozorišta BiH u Travniku. Od tada do danas izvedeno je više od 520 predstava. Na Festivalu je kroz pozorišne predstave učestvovalo više od 10.000 ljubitelja pozorišne umjetnosti – glumaca, reditelja, pisaca, scenografa, muzičara, tehničara itd.

Predstave je gledalo više od 150.000 gledalaca.

Vremenom, Festival je dobivao različite forme, održavao se u više gradova, vodili su ga i organizovali mnogi pojedinci i institucije, ali u svojoj suštini on je uvijek bio i ostao mjesto susreta ljubitelja pozorišta – amatera.

I kao što narod kaže: „Svako vrijeme, ima svoje breme!“

I Festival prođe kroz razna vremena i za svako breme nađe svoje mjesto, svoje vrijeme i lijek da prevaziđe breme.

Današnje breme, koje se ogleda prije svega u banaliziranju ljudskog bića i ekspanziji primitivizma, kako političkog tako i „intelektualnog“, nama izgleda kao „potop“ koji nam objasniše sa svojom predstavom studenti iz Banja Luke na prošlom Festivalu.

I koliko god se iznova zapitali ima li smisla sva ova naša borba i ima li nade, naš odgovor je IMA.

IMA iz više razloga.

Šta bismo mi bili danas bez tih 520 i više predstava?

Šta bismo bili bez našeg Festivala?

I šta bi uopće čovjek danas bio bez Antigone, bez Hamleta, bez Ćorkana, bez Hasanaginice, bez Ministarke?

Možemo li zamisliti naš život bez svih tih umjetničkih djela koja su nastala u posljednjih 3.000 godina?

Teško, ali možemo. Ispred naših očiju isplivala bi ogromna praznina i, nažalost, bezbrojni ratovi.

I kad bi nas posjetio neki vanzemaljac, njegov prezir prema nama bi bio opravdan.

A ovako, možda bi nas nas i poštovao.

Možda, jer su tamo negdje možda i gori od nas.

A ovako, i mi imamo razloga za ponos, dostojanstvo, poštovanje, za nadu.

A ovako, i sadašnje breme nema snage da uništi naše „prometeje“.

Vahid Duraković, direktor Festivala

PROGRAM FESTIVALA**Teatarski festival FEDRA 2016.
Bugojno, 13.07.-20.07.2016.****SRIJEDA, 13.07.2016.**

19,30 Umjetnička galerija BiH: Izložba slika - Petar Waldeg i Virgilije Nevjestić, Umjetnička galerija KSC Bugojno

20,15 Svečano otvaranje, Pozorišna dvorana

**20,30 Teatar TOTAL Visoko "HASANAGINICA" (Alija Isaković), režija: Jesenko Muzaferija,
Pozorišna dvorana**

21,45 Okrugli sto, Mala sala

ČETVRTAK, 14.07.2016.

**20,30 HKUD DIDAK Gradnić (Čitluk) "UČITELJICE" (Dragan Komadina), režija: Robert Pehar,
Pozorišna dvorana**

21,45 Okrugli sto, Mala sala

PETAK, 15.07.2016.

**20,30 Teatar FEDRA Bugojno "ĐAVOLJA POSLA" (Miroljub Nedović), režija: Senada Milanović,
Mala sala**

21,45 Okrugli sto, Mala sala

SUBOTA, 16.07.2016.

**20,30 GP Jazavac Banja Luka "MAGAREĆE GODINE" (Branko Čopić), režija: Belinda Božičković,
Pozorišna dvorana**

21,45 Okrugli sto, Mala sala

NEDJELJA, 17.07.2016.

11,00 GP Jazavac Banja Luka i NEVID Teatar "PUSTOLOVINE BOLETA KOMETE", autorski projekt Marka Dukića, Pozorišna dvorana

**20,30 Grad pozorište Gradiška "ŽENSKI RAZGOVORI" (Duško Radović), režija: Admir Mešić,
Mala sala**

21,45 Okrugli sto, Mala sala

PONEDJELJAK, 18.07.2016.

11,00 Teatar FEDRA Bugojno "DAMOJED" (Nataša Ilić), režija i adaptacija: Amela Čunjalo i Vedrana Kisić, Mala sala

19,30 Promocija izdanja Teatra FEDRA Bugojno

- „Boja krvi i ilovače i druge drame“ – Vahid Duraković

- „Čovjek koji je pratio bubamare“ – Nedžad Milanović Mala sala

**20,30 Banjalučko studentsko pozorište „PRLJAVI VEŠ“ (Bogoljub Đorđević - pseudonim),
režija: Aleksandar Pejaković, Pozorišna dvorana - Kamerna scena**

21,45 Okrugli sto, Mala sala

UTORAK, 19.07.2016.

11,30 Prezentacija „Prilog istoriji BH pozorišta“ dr.sc. Ljiljana Čekić (doktorska disertacija), Mala Sala

20,30Gradsko pozorište Trebinje “MINISTARKA” (Branislav Nušić), adaptacija i režija: **Željko Milošević, Pozorišna dvorana**

21,45Okrugli sto, Mala sala

SRIJEDA, 20.07.2016.

11,00Prezentacija radionica - SCENSKI POKRET U RAZLIČITIM ŽANROVIMA, voditeljica Slađana Zrnić, Mala sala

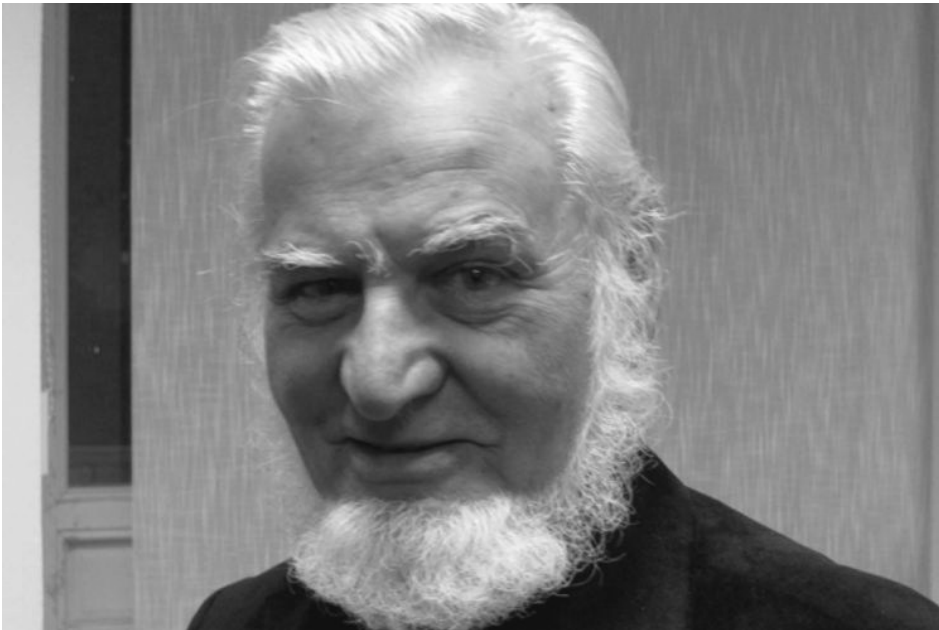
19,00Pozorište Travnik “THE KATETERI”, tekst i režija: Rusmir Agačević Rus, Mala sala

20,30eRKaVe Zagreb “GOSPOĐICA JULIJA” (August Strindberg), režija: Christian Jean-Michel Jalžević, Pozorišna dvorana

21,30**DODJELA NAGRADA, Pozorišna dvorana**

O SELEKTORU...

VOJISLAV

VUJANOVIĆ je rođen u Gredi kod Bosanske Gradiške 13.4.1937. godine. Školovanje je započeo u Bosanskoj Gradišci, srednju školu nastavio nastavio u Banjoj Luci, studirao u Zagrebu (povijest umjetnosti), Sarajevu (historiju jugoslavenskih književnosti i

orijentalnu filologiju) i Beogradu gdje je specijalizirao nacionalnu povijest u vrijeme osmanske vlasti. Radio je kao prosvjetni radnik, glumac (u Dječijem pozorištu u Banjoj Luci) i kao novinar (u Oslobođenju, Večernjim novinama i Radio Sarajevu).

Bio je urednik u redakciji studentskog lista Naši dani, u redakciji Trećeg programa Radio Sarajeva i u redakcijama časopisa Treći program, Pozorište (izlazio u Tuzli), lista Stećak, revije Fondoko svijet i dr. Objavio je ogroman broj različitih tekstova (studija, ogleđa, eseja, kritika o književnosti, teatru, likovnim umjetnostima, historije i iz oblasti orijentalistike) u velikom broju bh. i inozemnih časopisa i listova. Najveći dio radnog vijeka proveo je kao urednik kulture u redakciji Radio Sarajeva, odnosno Radija Bosne i Hercegovine.

Živi i radi u Sarajevu. Član je Društva pisaca BiH i Hrvatskog društva za znanost i umjetnost.

Knjige koje je objavio su: **Svitanja** (poezija); **Likovno djelo Miroslava Bilaća; Iz Talijina hrama** (pozorišne kritike); **Alkemija slike** (likovne kritike); **Antologija bosansko-hercegovačke drame XX vijeka** (sa Gordanom Muzaferijom i Fahrudinom Rizvanbegovićem); **Plodovi i rađanja** (monografski ogleđ o Pozorišnim igrama u Jajcu); **Jelena Kešeljević** (portret glumice); **50 godina Pozorišta lutaka u Mostaru** (monografija); **Kozmologija riječi: Poliptih o pjesniku Amiru Brki; Ljubičasti notturmo** (monografija o Gradimiru Gojeru); **Madrigali sa Save: Susreti pozorišta u Brčkom** (monografija); **Romor trajnosti: Škola primijenjenih umjetnosti u Sarajevu 1945./46.-2007./08.** (monografija); **Zatočnik svjetlosti** (monografija o pjesniku Velimiru Miloševiću); **Grimizna ogrlica** (portreti 16 bh. glumaca); **Ines** (monografija o glumici Ines Fančović); **Dobrotvor (1991-2011): Dvadeset godina humanitarnog rada; Lazar Drljača (1882.-1970.-2012.).**

MODERATOR OGRUGLIH STOLOVA...

STRAJO KRSMANOVIĆ rođen je u Foči 1952. godine. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, 1975. godine, Odsjek za Opštu i komparativnu književnost i teatrologiju. Radio je na Radio-televiziji Sarajevo, (kasnije RTV BiH i RTV Federacije BiH) kao dramaturg u redakciji igranog i informativnog programa. Također, radio je kao urednik u gotovo svim redakcijama te kuće. Bio je savjetnik u Ministarstvu za Evropske integracije Vijeća ministara BiH. Bio je selektor i član žirija na velikom broju profesionalnih i amaterskih pozorišnih i filmskih festivala, urednik u izdavačkim kućama, te izdavač časopisa za likovne umjetnosti „Vizura“. Koautor je monografija Narodno pozorište Zenica i Pozorište mladih Sarajevo, te autor knjige „Teatr(e)alitet“. Trenutno obavlja funkciju direktora Umjetničke galerije BiH. Kako smo pisali i prošle godine, Strajo Krsmanović odavno nije gost ovog Festivala, domaćin je i drago nam je da je i ove godine tu sa nama, te se nadamo da će tako ostati i ubuduće.

STRUČNI ŽIRI...

DR.SC. LJILJANA ČEKIĆ je glumica Narodnog pozorišta Republike Srpske, Banja Luka. 2008. godine je završila je postiplomske studije na Fakultetu dramskih umetnosti Univerziteta umetnosti Beograd i stekla zvanje magistra dramskih nauka u oblasti teatrologije. 2015. godine odbranila je doktorsku disertaciju iz oblasti historije pozorišta pod nazivom „Umjetnički razvoj Narodnog pozorišta Vrbanske banovine u periodu 1930-1934“ na Fakultetu dramskih umetnosti, Univerziteta umetnosti u Beogradu. Radila je kao dramaturg u nekoliko predstava, voditelj je okruglih stolova, te urednik biltena na nekim festivalima. Bila je član nekoliko stručnih žirija pozorišnih festivala i žirija takmičenja u besjedništvu i recitovanju. Ostvarila je zapažene uloge u mnogim predstavama Narodnog pozorišta RS,a dobitnica je i nekoliko nagrada od kojih izdvajamo:

- 1995. Najbolja glavna ženska uloga na festivalu „Kočičeva srpska scena“ za ulogu Lajle Lou u predstavi „Život je opaka navika“, D. Radovića, u režiji N. Bojića,
- 1999. Najbolja glumica Narodnog pozorišta Republike Srpske u sezoni 1998/1999 po mišljenju publike,
- 2000. Najbolja glumica Narodnog pozorišta Republike Srpske u sezoni 1999/2000 po mišljenju publike,
- 2000. Najbolja glavna ženska uloga na Pozorišnim svečanostima u Trebinju, za ulogu Rime u predstavi "Bajka o mrtvoj carevoj kćeri", N. Koljade,u režiji N. Gvozdenovića,
- 2001. Najbolja glumica Narodnog pozorišta Republike Srpske u sezoni 2000/2001 po mišljenju žirija publike,
- 2010. Najbolje glumačko ostvarenje na 29. pozorišnim-kazališnim igrama BiH u Jajcu, za uloge gospođe Popko i Dame iz kabarea u predstavi „Grobnica za Borisa Davidovića“ D. Kiša, u režiji G. Gojera.

STRUČNI ŽIRI...

PROF.DR.SULEJMAN BOSTO studirao je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, gdje je kratko poslije toga počeo raditi kao naučni asistent.

Nakon što je u međuvremenu u sklopu studijskog boravka bio u Frankfurtu na Majni, a poslije godinama radio kao asistent doktorirao, 1985. postao je docentom.

Slijedili su i studijski boravci na British Academy of Science i u Mainzu.

Od 2000. dobiva profesuru. Prof. dr. Sulejman član je Hrvatskog filozofskog društva, Centra za filozofska i straživanja Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, Bioetičkog foruma za Jugoistočnu Evropu te član uredništva nekoliko stručnih časopisa.

Objavio je više od 50 naučnih rasprava i članaka, dvije knjige i mnogobrojne prevode filozofskih djela.

FAKETA SALIHBEGOVIĆ-AVDAGIĆ rođena je u Sarajevu. Osnovnu školu i gimnaziju završila je u Visokom. Godine 1986. diplomirala na Poljoprivrednom fakultetu u Sarajevu na Odsjeku za tehnologiju, a 2006. godine na Fakultetu humanističkih nauka u Mostaru na Odsjeku za dramsku umjetnost – glumu.

Glumom se počela baviti 1978. godine u Teatru „Total“ u Visokom, čija je članica bila 11 godina. Za glumačka ostvarenja u predstavama Teatra „Total“ dobila je ukupno osam nagrada stručnih žirija za najbolju žensku ulogu na festivalima amaterskih pozorišta Bosne i Hercegovine i bivše Jugoslavije. Za glumačke kreacije u pet predstava BNP-a Zenica dobivala je nagrade stručnih žirija za najbolju žensku ulogu i za kolektivnu igru na teatarskim festivalima u Zenici, Jajcu, Brčkom i Doboju.

Osim u teatru, brojne glumačke kreacije ostvarila je na radiju, televiziji i filmu. U Javnoj ustanovi Centar za kulturu i obrazovanje Kakanj režirala je predstave za djecu u okviru produkcije *Dramskog studija za djecu i omladinu*, čiji je i jedan od osnivača. Godine 2013. osnovala je Teatarsko edukativnu asocijaciju „Tea“ Zenica (zajedno sa M. Avdagić, S. Kulenović, V. Harambašić) u okviru koje je realizirano nekoliko teatarskih projektata, edukativno-umjetničkih radionica i izložbi.

Za doprinos razvoju i promoviranju pozorišne i filmske umjetnosti i afirmaciji Zenice u oblasti kulture dobila je Plaketu grada Zenice (zajedno sa Mugdimom Avdagićem).

ŽIRI PUBLIKE...

Na osnovu odluke Organizacionog odbora Teatarskog festivala FEDRA BiH , imenuje se Žiri publike koji dodjeljuje:

NAGRADU ZA NAJBOLJU PREDSTAVU U CJELINI

Napominjemo da za ovu nagradu ulaze sve predstave takmičarskog programa Festivala, osim predstave u produkciji Teatra FEDRA Bugojno.

Žiri publike 44. Teatarskog festivala FEDRA BiH 2016. čine:

Almir Mujagić

Vlatko Glavaš

MIA

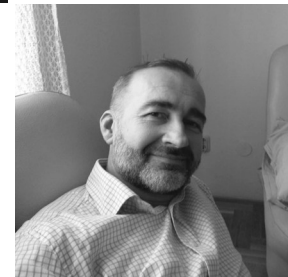
MUNEVERA

Mia Maros

ŽELJO

Munevera Bešlić

Vedrana Marinović

Edo Korjenić

IBRICA

ALMIR

Nedim Milanović

VLATKO

Ibrica Čustić

Željko Luleđija

EDO

NEDIM

Denis Demša

VECA

19,30 sati otvaranje izložbe slika - Petar Waldeg i Virgilije Nevjestić, Umjetnička galerija KSC Bugojno

O IZLOŽBI...

Grafike u dijalogu

Virgilije Nevjestić i Petar Waldeg

„Grafike u dijalogu“ je izložba grafika iz kolekcije Umjetničke galerije BiH kojom se suočavaju djela dva izuzetna bosanskohercegovačka grafičara, Virgilija Nevjestića (1935.-2009.) i Petra Waldega (1950).

Oba umjetnika su, svaki na svoj način, dopuštala da ih ponese proces rada, ostvarujući tako sklad

tehničkog i sadržajnog, svjesnog i podsvjesnog: Nevjestić je inspiraciju za grafike tražio na ulicama Pariza, bilježeći zamisli, ideje i vizije na malu bakrenu ploču koju je uvijek imao uza se, Waldeg je pak dopuštao ruci da ponekada sama krene svojim smjerom, eksperimentišući često formom crteža, ali i slobodnim oblikovanjem grafičke ploče. Odnos namjernog i nenamjernog u ovim slučajevima ne ugrožava odnos između sadržaja i smisla, on mu daje autonomiju i jasan autorski pečat.

Virgilije Nevjestić rođen je 1935. godine u Kolu, u blizini Tomislavgrada. Školu za primijenjenu umjetnost i Akademiju likovnih umjetnosti završio je u Zagrebu, a usavršavanje je nastavio na Odjelu za grafiku kod Marijana Detonija. Od francuskog Ministarstva kulture dobio je atelje na Montparnasseu, te je od 1968. godini živio u Parizu. Osvojio je priznanje najboljeg grafičara u Parizu, nakon samostalne izložbe u galeriji La Hune 1972. godine. Umro je 2009. godine u Parizu.

Petar Waldeg je rođen 1950. godine u Travniku. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu, a postdiplomski studij grafike završio je Akademiji za likovnu umetnost u Ljubljani. Članom ULUBiH-a je postao 1979. godine, a radio je kao asistent, a potom i docent za grafiku na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu. Prvu samostalnu izložbu održao je 1972. u Domu kulture u Bugojnu.

VEČERAS...

Teatar TOTAL Visoko

HASANAGINICA
Alija Isaković

REŽIJA I SCENOGRAFIJA:

Jesenko Muzaferija

Igraju:

HASANAGINICA - Hana Bešlić
HASAN-AGA - Adnan Tajić
BEG PINTOROVIĆ - Faik Salihbegović
MAJKA HASAN-AGINA - Emina Karamehić
MAJKA PINTOROVIĆA - Azra Kadić
HASKO - Dževad Hasanbegović
ABID - Milenko Manojlović
AJKUNA - Dženita Pinjo
SVIRAČ - Husein Ohran
PLESAČ - Dino Hasanbegović
JENĐIJA - Armina Kadić
DJECA - Emina Karalić
Armin Karalić
Nermana Halilović

KOSTIMOGRAF: Ramiza Alihodžić

MAJSTOR SVJETLA: Branislav Mirković

KOREOGRAF: Dino Hasanbegović

IZBOR MUZIKE: Lordan Muzaferija

DESIGN: Alija Šahinović

O POZORIŠTU...

Amatersko pozorište u Visokom postoji već 64 godine. Tokom svoje bogate prošlosti nosilo je razna imena da bi se od 1985. godine zvalo Teatar „Total“ i pod tim imenom proslavilo visočki dramski amaterizam kako na festivalima u Bosni i Hercegovini tako i na raznim festivalima i smotrama širom bivše Jugoslavije. Osim toga, malo koje amatersko pozorište se može pohvaliti takvim kontinuitetom rada uprkos neprimjerenim uslovima rada (nikada nisu imali svoj radni prostor). Na dosadašnja 44 festivala amaterskih pozorišta BiH bilježe 40 učešća, što nijedno drugo amatersko pozorište u BiH ne bilježi.

Oprobali su se u inscenacijama gotovo svih dramskih žanrova od klasičnih do savremenih južnoslavenskih i svjetskih autora, nastojeći uvijek dati svoj pečat kroz poetiku totalnog teatra i radost kolektivne igre.

O PREDSTAVI...

“**HASANAGINICA**” je *remake* te predstave koju je 1994. godine u “Totalu” postavila Gordana Muzaferija prema tekstu Alije Isakovića.

Članovi “Totala” obnovili su tu predstavu u sjećanje na Zaima, Gordanu i Veru, troje umjetnika koji nisu više među živima, a koji su ostavili veliki trag u visočkom pozorištu i u samom stvaralačkom činu “Hasanaginice” prije 22 godine.

Remake je napravljen prema osnovnom režijskom konceptu prve postavke, ali uz određena skraćivanja i izmjene u kojima je učestvovalo više današnjih realizatora, tako da režiju ne potpisuje pojedinac, nego Teatar “Total”.

Predstava prati siže narodne balade dajući tako svoj doprinos viđenju ove nevjerovatne genijalno osmišljene ljubavne priče, u kojoj dvoje nesretnih, zbog tragičnog nesporazuma, nezaustavljivo ubijaju svoju ljubav i sebe same.

TEORIJA KOJA HODA...

ANA VUJANOVIĆ

OD KRITIKE DO DEKONSTRUKCIJE POZORIŠNE ANTROPOLOGIJE

Pozorišna antropologija ovdje je shvaćena kao značajna teatarska paradigma koja se razvija na internacionalnoj sceni posljednjih tridesetak godina. U posljednjoj deceniji, ona je postala jedna od dominantnih pozorišnih paradigmi u društvima postsocijalizma, gdje se uglavnom uspostavljala kao vodeća paradigma tzv. alternativne (druge) scene.

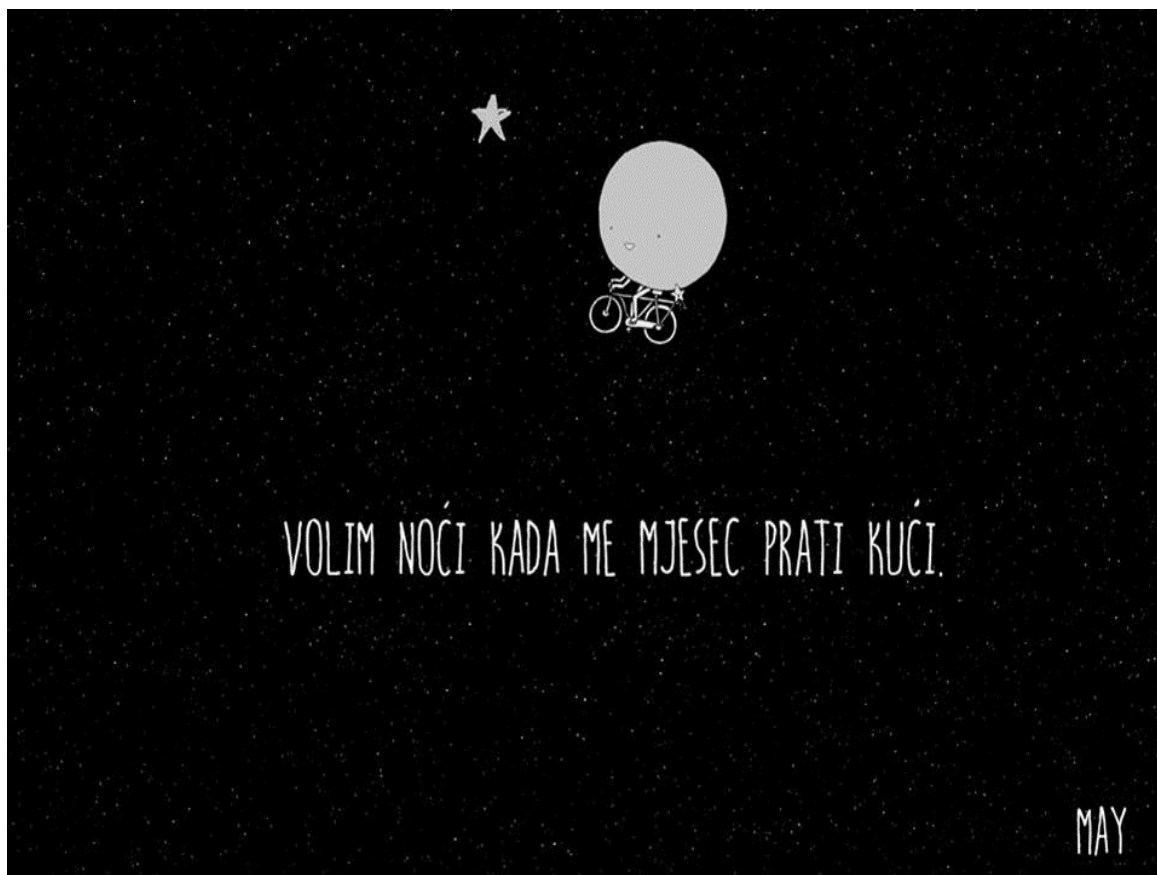
Ipak, pored njene bitne uloge u 90-im godinama, smatramo da ona u lokalnom kontekstu nije sasvim precizno konceptualizovana ni kontekstualizovana. Ne smatramo da se opće teoretizacije koje su o njoj postavljene u svijetu, prije svega u Zapadnoj umjetnosti/teoriji teatra, mogu jednostavno primijeniti na one prakse kojima se ona uspostavila u domaćem kontekstu. Prakse pozorišne antropologije su se ovdje pojavile u jednom „hibridnom“ obliku (pojava, statusa i funkcija), koji napisani apologetski ili kritički tekstovi o njoj nisu uspjeli sasvim jasno i precizno da odrede.

S druge strane, većina tekstova koji su se ovdje pojavili bila je manifestna, programska i konstitutivna za pozorišnu antropologiju, a gotovo da nije bilo primjera rasprava, teorijskih kritika ili analitičkih tekstova. Razlog za to bi, možda, mogla biti blagonaklonost domaćih teoretičara prema jednoj teatarskoj praksi koja je imala i izgradila i razvijala i koristila „otporaški“ i „emancipatorski“ alibi u vremenu vladavine represivnog političkog sistema 90-ih. Taj alibi izgradila je prvenstveno svojom naglašeno humanističkom emancipatorskom umjetničkom i aktivističkom politikom.

Sada, početkom XXI vijeka ovdašnji kulturni kontekst je znatno drugačiji: s jedne strane došlo je do promjena političkog sistema u srpskom društvu, a sa druge pozorišna antropologija je počela da zamire, pojavila su se brojna nova „hladnija“, „otuđenija“, „kritičnija“ i „dekonstruktivnija“ pitanja za teatar i performance art.

Zato, smatramo da je ovo pravi trenutak za teorijsku raspravu postavki, praksi, kontekstualizacija i efekata pozorišne antropologije.

KLOŠARENILO...

EDO VON KORJENIĆ, VON OVO VON ONO...**NIKO NE ZNA ŠTA BOLI GLUMCE...****NIKO NE ZNA**

Šta boli glumce
nekad tijelo
nekad duša

nekad vino
iz kristalnih čaša

Nekad buket ruža
bez mirisa

ŠTO JE ŠEKSPIR POGRIJEŠIO

U zemlji Danskoj
Sve mirise

LAŽU VRAZI

Da sve znaju
Kada tebe
Ne poznaju

GLUMICA NA BINI

Mislio sam
da je lutka
koja igra na bini

Na kraju predstave
ponese je val
drugom u zagrljaj.

ŠTO ME UGRIZLO ZA SRCE

Zmija nije
pas nije
grom nije

Ali jesu
zubi bijeli
sa imenom
glumice na bini

što se smiju

BILA JE NOĆ I BILA JE SAMO NOĆ

Koja se do zore
Nije predomislila

KAKO SAM POSTAO NEVIDLJIV

Prošla si
Pored mene

I nisi me
Primijetila

KAKO JE VOLJETI NEMOGUĆE

Nemoguće

RAZOTKRIVANJE POSLOVICE...

NI PO BABI, NI PO STRIČEVIMA...

Rodila je šest sinova. To nije bilo ništa neuobičajeno, tad su sve žene rađale puno djece. Ženska djeca se nisu ni računala, pa kažu da su imali devet-deset sinova. Sinovi su rasli, postajali pravi muškarci. Ispred kolibe su se igrali, hrvali, skakali po granama. Došlo vrijeme za ženidbu. Ženili su se po redu, prvo najstariji, pa dalje po starini. Nije se smjelo dogoditi da se mlađi oženi prije starijeg. To je bilo nepisano pravilo. Najmlađi se zaljubio u jednu djevojku iz susjednog plemena. Imala je crnu dugu kosu i oči boje vrhova planinskih. Koračala je kao gazela, samo što nije dodirivala zemlju. I ona se zaljubila u njega. Na svadbi je bila i stara majka sa svojih pet sinova, snahama i petnaestero unučadi. Mladi su na glavu stavili vijenac ispleten od raznobojnog cvijeća i stručak čuvarkuće, koji je bio simbol plemena. I rasla je na krovu svake kolibe, mještani su smatrali da im donosi sreću i čuva kuće od svih zala svjetskih.

Djevojku su okupali vodom u kojoj su natopili ružine latice, a postelju su posuli raznim miomirisnim cvijećem. Pod jastuk su stavili stručak čuvarkuće. Prošla je jedna godina, ali djece nisu imali. Druga, treća... Četvrte godine ga je majka nagovarala da dovede još jednu djevojku koja će mu roditi djecu. On je poljubio majku u ruku i rekao joj da ne može zamisliti drugu pored sebe. Braća su šutjela. Pete godine osjetila je mučninu. Poželjela je osjetiti miris divljih kupina u decembru. Tad su znali da je trudna. Rodila je mališana koji je već imao crnu kosu i dugo se poslije govorilo da se rodio sa više očiju nego zubi. Tu priču je pokrenuo stari plemenski vrač, a osmijeh mu je titrao na krajevima usana. Narod se čudio, kakvo je to dijete koje ima više očiju nego zubi. Iz susjednog sela su došli da vide to čudo. Dugo su gledali u prelijepog dječaka koji je, kao i majka, imao oči boje planinskih vrhova. Vrač im je kroz smijeh rekao da je logično da ima više očiju nego zubi, jer kad se dijete rodi, ima dva oka, a zubi nema. Oni su slegnuli ramenima i vratili se u svoje selo. Svi su razmazili dječaka. Mogao je raditi šta hoće, jer se dugo čekalo njegovo rođenje. Taj dan su sva braća radila teški posao obrađivanja zemlje. Sunce je pržilo. Oko podne su došli da se malo odmore dok ne „prihladi“.

Legli su u debeli hlad ispred svojih koliba. Dječak je dotrčao i vidio oca i njegovu braću kako spavaju. Počeo je skakati po njima, a oni su se počeli buditi, negodujući. Mama je istrčala iz kuće želeći da spriječi dječaka da ih budi. Uzviknula je: „Nemoj, sine, skakati ni po babi ni po njegovoj braći!“ Rečenica je postala poslovice, tako da se izgovarala u drugim krajevima skraćeno (dio se izgubio kroz prošlost), kao: „Ni po babi ni po stričevima.“

U nekim krajevima se počela izgovarati „Ni po babi ni po amidžama“, ali nije zaživjelo.

Danas se ova poslovice izgovara kad nečiji otac i njegova braća legnu da odmaraju, a majka ne da da im iko smeta.

DIREKTOR FESTIVALA:	SARADNICI FESTIVALA:	SELEKTOR:
Vahid Duraković	Jasmina Mlačo	Vojo Vujanović
KOORDINATOR FESTIVALA:	Melisa Sabitović	STRUČNI ŽIRI:
Sanel Ugarak	Samir Nuhić	Dr.sc. Ljiljana Čekić
PR FESTIVALA:	Almir Mujagić	Prof.dr. Sulejman Bosto
Amar Ferizović	Ermina Musić	Faketa Salihbegović– Avdagić
	Senada Milanović	ORGANIZACIONI ODBOR:
REDAKCIJA BILTENA:	Rea Vučić	Hasan Ajkunić-predsjednik
Nedžad Milanović, urednik		Senada Milanović
Vedrana Kisić, tehnički urednik	ŽIRI PUBLIKE:	Suad Velagić
Edna Supur	Almir Mujagić	Edin Ćatić Bato
Ines Jusufbašić	Vlatko Glavaš	Ermina Musić
Medina Spahić	Mia Maros	Sanel Ugarak
Suad Velagić	Munevera Bešlagić	Nedžad Milanović
Mirzet Ždralović, fotograf	Vedrana Marinović	Željko Luleđija
SARADNICI BILTENA:	Edo Korjenić	Antonio Džolan
Edvin Supur	Nedim Milanović	Samir Nuhić
Lamija Mlačo	Ibrica Čustić	Amel Ugarak
Lejla Mujić	Željko Luleđija	Vahid Duraković
Šejla Sadiković	Denis Demša	UREDNICI I INTERNET
Amila Velagić	UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:	STRANICE:
Emil Ždralović	Anto Bilić -predsjednik	Edin Ćatić Bato
TEHNIČKA EKIPA:	Jesenko Muzaferija	Mulhari Agić
Senad Imamović Struja	Željko Milošević	
Edin Ćatić Bato	Ermina Musić	
Azem Duraković	Senada Milanović	
Jusuf Hozić Caci	Goran Jokić	
	Vahid Duraković	
	DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:	
	Antonio Džolan	

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

POLICIJA 122– VATROGASCI 123–HITNA POMOĆ–124 PORTIRNICA KSC-a 030/509-722– AUTOBUSNA STANICA 030/251-789–MOTEL GENEX
030/254-023–DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720–UREDNIK BILTENA 061/796-877– KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647
Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe Look (šetalište uCentru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)